

עפ"ג 37047/10/22 - חי חן חבושה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 37047-10-22 חבושה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 2020\1248

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופט אלעזר נחלון
מערער	חי חן חבושה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל
בשם המערער:	עו"ד איתן להמן
בשם המשיבה:	עו"ד אילן אקוקה

החלטה

א. כללי

1. לפניי בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר בפועל בן 22 חודשים שהוטל על המערער עד לאחר הכרעה בערעור שהגיש על חומרת עונשו.

ב. רקע תמציתי

2. ביום 24.3.21 הורשע המערער, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בשורה ארוכה של עבירות זיוף ומרמה, בהתאם לאמור בכתב אישום מתוקן שהוגש נגדו (הכרעת דין מיום 24.3.21). בהתאם להסכמת הצדדים נערך בעניינו של המערער תסקיר קצין מבחן, שבמסגרתו הומלץ על שילובו בבית המשפט הקהילתי.

3. ביום 21.9.22 ניתן גזר הדין בעניינו של המערער, ונגזרו עליו בין היתר 22 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו) וכן עונשים נוספים, כמפורט בגזר הדין.

4. המערער אינו משלים עם גזר הדין ומכאן הערעור שהגיש. בין היתר מלין המערער על כך שהמלצת שירות המבחן בעניינו נדחתה, וטוען כי העובדה שלא השיב את הסכומים שקיבל במרמה נשקלה לחובתו בלא שניתנה לו הזדמנות מספקת לעשות כן. עוד טוען המערער כי העונש שנגזר עליו חמור במיוחד, גם בשים לב לכך שהסכומים מושא כתב האישום מצטברים לסך כולל של כ-37,000 ₪ "בלבד", ונוכח נסיבותיו האישיות, הכל כמפורט בהודעת הערעור. המערער עותר לקבל את המלצת שירות המבחן, ולכל הפחות להטיל עליו עונש שאותו יוכל לשאת בדרך של עבודות שירות.

ג. הבקשה ועמדות הצדדים

5. בד בבד עם הגשת הערעור עתר המערער לעכב את ביצוע עונש המאסר שהושת עליו. המערער טוען, בתמצית, כי אם לא יעוכב ביצוע העונש עלול ערעורו להתייתר, ומנגד עיכוב הביצוע לא יסב נזק כלשהו.

עמוד 1

6. המשיבה מתנגדת לבקשה. לשיטת המשיבה סיכויי הערעור נמוכים, ונוכח תקופת המאסר שהוטלה על המערער הרי שלא ייגרם נזק מדחיית בקשתו. כמו כן טוענת המשיבה כי המערער יכול היה להיערך לריצוי עונשו מבעוד מועד, ובכל מקרה מתנגדת לעכב את יתר העונשים שהוטלו עליו בגזר הדין.

7. בהתאם להסכמת הצדדים, ההכרעה בבקשה ניתנת על יסוד הכתובים.

ד. דיון והכרעה

8. כבר נקבע כי עצם הגשת ערעור אינה מעכבת את ביצוע העונש, וכי בהחלטה בבקשה מעין זו יש לשקול שיקולים שונים, מהם הנוגעים לאינטרס הציבורי ומהם הנוגעים למערער. כך, יש לשקול את האינטרס בהגנה מיידית על שלום הציבור ובטחונו מפני מי שכבר הורשע, את החשש מהימלטות מאימת הדין, ואת הפגיעה בהרתעה ובאמון הציבור שעלולה להיגרם כתוצאה מפער ממושך בין הטלת העונש ובין ריצויו. מנגד יש ליתן משקל ממשי לחשש מפגיעה בחירות שיתברר בדיעבד כי הייתה שלא בצדק, הן מבחינת הפגיעה בנידון והן מבחינת הפגיעה באמון הציבור העלולה להיגרם מכך (ראו: ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)).

9. עוד נקבע כי במסגרת האיזון בין שיקולים אלה יש ליתן את הדעת לשורה של נסיבות רלוונטיות, וביניהן: חומרת העבירות ונסיבותיהן (המשליכות על עוצמת האינטרס הציבורי באכיפה מיידית של העונש וכן על החשש מהימלטות); משך תקופת המאסר (וזאת על מנת שהערעור לא יהפוך תיאורטי, כמו גם נוכח השלכתה על החשש מהימלטות); סיכויי הערעור; נסיבות אישיות של המערער ועברו הפלילי; ועוד (שם; וראו גם ע"פ 8115/21 דניאל נ' מדינת ישראל (5.12.2021) וע"פ 798/22 פלוני נ' מדינת ישראל (9.5.2022)). יש ליתן משקל גם למידת הפגיעה הגלומה בעונש שמבוקש לעכב את ביצועו, שכן אינו דומה עונש מאסר לעונש שפגיעתו במערער פחותה (ע"פ 5430/21 פסח נ' מדינת ישראל (6.8.2021)).

10. במקרה שכאן, סבורני כי יש להורות על עיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל על המערער, בכפוף לכך שתנאי שחרורו בהליך מושא הערעור יוסיפו לעמוד על כנם.

ההנחה היא כי פרק הזמן עד להכרעה בערעור אינו צפוי להיות ארוך במיוחד, ולפיכך עיכוב הביצוע כל עוד לא הוכרע הערעור לא יפגע באופן קשה באינטרס הציבורי שבריצוי תכופ של עונש שנגזר. עוד יש לציין כי ממילא מאז ביצוע המעשים שבהם הורשע המערער כבר חלף פרק זמן לא מבוטל של כשנתיים וחצי. אין להקל ראש בשיקולים הנוספים, שעניינם הצורך להגן על הציבור מפני מי שהורשע וחשש ההימלטות, אולם אלה יכולים לקבל מענה חלקי באמצעות הותרת תנאי השחרור על כנם.

מנגד, בשים לב למבוקש בערעור, ומבלי להביע עמדה מפורטת בנוגע לסיכויי, הרי שביצוע מידי של עונש המאסר עלול לייתרו.

11. אני מורה אפוא על עיכוב ביצוע עונש המאסר שהוטל על המערער. מובהר בזה כי יתר העונשים שהוטלו בגזר הדין אינם מעוכבים.

12. ניתן להשיג על החלטה זו בהתאם להוראות הדין.

ניתנה היום, ה' חשוון תשפ"ג, 30 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

